

41. Animum fascinabat tenera *mallika*, formosa arboris uxor, pulchro suo risu, per flores manifestato, pollinis odorem spargente, in surculis, quasi in labris, conspicuo.

42. Vestibus, Auroræ colorem superantibus, hordei culmis, pone aures locum occupantibus, cuculorumque cantu: hisce Amoris telis viri amantes mulieribus addicti reddebantur.

43. Membris splendido polline adauctis, apum examine occupatus *tilakæ* ramus eandem oculis exhibebat pulchritudinem, ac margaritæ in capillorum reti.

44. In sylvis florentibus, dulcem odorem spargentibus, audiebantur voces tenues, primum a cuculis editæ, veluti raræ voces, a puellis, amore captis, prolatae.

45. Apparebant sylvæ frutices, cum apum susurro, quasi cantu, auribus blandiente, cum floribus, quasi cum pulchrorum dentium nitore, atque cum ramis, a vento leniter commotis, quasi cum manibus, numerum percutientibus.

46. Oscillatione veris festum celebrans puella, quamquam alacris, tamen, amati collum amplecti cupiens, tarda erat ad sellæ funem tenero brachio arripiendum.

47. “Dimittite iram! Jam satis litium! Ætas idonea, quando semel “abiit, non redit!” Hoc amoris consilio a cuculis quasi nuntiato delectabantur puellæ.

48. Rex vero, postquam una cum mulieribus pro libidine gavisus erat voluptate, quam ver præbebat, venationis amore captus est ille, *VISHNUI*, *Veri* et *KÁMADEVÆ* similis.

49. Præbet venatio exercitationem in meta fugitiva ferienda, tum formidinis, tum furoris ex animalium motibus cognitionem, atque laborem vincendo corpus fortius reddit: ideo ille, ab amicis honoratus, profectus est.

50. Indutus veste, itineri in ferarum sylvam adaptato, arcum circumpectus latum gerens, virorum sol ille pulvere, equorum ungulis excitato, cælum quasi tegumento involutum reddidit.

51. Comam corona sylvestri religatus, armatus scuto ejusdem ac arborum